Gesetz-Sammlung für die Königlichen Preußischen Staaten.

ZBIOR PRAW dla Państw Królestwa Pruskiego.

Nro. 22.

(No. 894.) Allerhöchste Kabinetsorder vom 13. Oktober 1824., betreffend den durch ein Erkenntniß ausgesprochenen Verlust des National-Militairabzeichens und dessen Wirkung im bürgerlichen Verhältniß.

Ich finde es in dem Sinne der Militairgesetze völlig begründet, daß ein Soldat nicht ohne den Besitz des National-Militairabzeichens in der 1sten Klasse des Soldatenstandes verbleiben und eben so wenig ein, in der 2ten Klasse befindlicher Soldat das National-Militairabzeichen besitzen oder wenn er in das bürgerliche Verhältniß zurücktritt, die Nationalkokarde tragen kann. Zur Beseitigung der deshalb vorgekommenen Zweifel und zur Ergänzung der Vorschriften über den Verlust des National-Militairabzeichens (Landwehrkreuzes) und die Versetzung in die 2te Klasse, bestimme Ich daher auf Ihren Bericht vom 15ten Februar c.:

1) Mit der Versetzung in die 2te Klasse des Soldatenstandes ist allemal der Verlust des National-Militairabzeichens (bei der Landwehr des Landwehrkreuzes) und eben so mit dem Verlust des National-Militairabzeichens (Landwehrkreuzes) die Versetzung in die 2te Klasse des Soldatenstandes verbunden; von den Militairgerichten also ausdrücklich darauf zu erkennen.
2) Wer durch Erkenntniß der Militairgerichte des National-Militairabzeichens (Landwehrkreuzes) verlustig erklärt worden und vor seinem Rücktritt in das bürgerliche Verhältniß nicht wieder zu dem Besitz dieses Abzeichens gelangt ist, darf im Zivilverhältniß auch die Nationalkokarde nicht tragen.
3) Die Zivilgerichte haben in Ansehung der beurlaubten Landwehrmänner und anderer, dem Zi-

(Nro. 894.) Naywyższy rozkaz gabinetowy z d. 13. Października 1824. tyczący się postanowionéy wyrokiem utraty narodowego znaku woyskowego i iéy skutku w stósunkach cywilnych.

Znayduię być zupełnie zgodno z duchem praw woyskowych, iż żołnierz bez posiadania narodowego znaku woyskowego nie może pozostać w 1széy klasie stanu żołnierskiego, rownie iak znayduiący się w 2giéy klasie żołnierz narodowego znaku woyskowego posiadać, lub powróciwszy do cywilnych stósunków, kokardy narodowéy nosić nie może. Dla uprzątnienia zaszłych w téy mierze wątpliwości i uzupełnienia przepisów względem utraty narodowego znaku woyskowego (krzyża obrony kraiowéy) i przesadzania do 2giéy klassy, postanawiam tedy na raport WPP. z d. 15. Lutego r. b.:

1) Z przesełaniem do 2giéy klassy stanu żołnierskiego połączona iest zawsze utrata narodowego znaku woyskowego (w woysku obrony kraiowéy, krzyża), równie iak z utratą narodowego znaku woyskowego (krzyża obrony kraiowéy) przeniesienie do 2giéy klassy stanu żołnierskiego; i to sądy woyskowe wyraźnie wyrokować powinny.
2) Kto za wyrokiem sądów woyskowych utracił narodowy znak woyskowy (krzyż obrony kraiowéy) i przed powrotem do stósunków cywilnych onegoż nieodzyskał, temu nie wolno też w stósunkach cywilnych nosić kokardy narodowéy.
3) Sądy cywilne powinny, co się tyczy urlopowanych landwerzystów i innych, sądo-

vilgerichtsstande unterworfener Militairpersonen, die Bestimmung ad 1. zu befolgen, zugleich aber auf den Verlust der Nationalkokarde in den Fällen ausdrücklich zu erkennen, wo der Verlust des National-Militairabzeichens nach der Bestimmung ad 1. eintritt, oder wo der Verlust der Kokarde in den darüber gegebenen Verordnungen vorgeschrieben ist.

4) Mit der Wiederverleihung der militairischen Abzeichen an eine Militairperson ist zugleich die Versetzung in die 2te Klasse und der Verlust des Rechts, im Zivilstande die Nationalkokarde zu tragen, für aufgehoben zu erachten; eben so ist mit der Wiederverleihung der Nationalkokarde an eine Zivilperson, welche im Militairstande die militairischen Abzeichen verlohren hat, deren Verlust so wie die Versetzung in die 2te Klasse für aufgehoben anzusehen.

5) Da hiernach die Versetzung in die 2te Klasse des Soldatenstandes immer mit dem Verlust des National-Militairabzeichens verbunden ist, dessen Wiederverleihung nur von Mir verfügt werden kann; so findet die Bestimmung der Verordnung wegen der Militairstrafen vom 3ten August 1808., wonach die Zurückversetzung in die 1ste Klasse von den Kommandeuren verfügt werden kann, nicht mehr Anwendung.

6) Die Militairbehörden haben in den Entlassungsscheinen derjenigen, welche das National-Militairabzeichen (Landwehrkreuz) verloren und bis zur Entlassung nicht wieder erhalten haben, diesen Verlust ausdrücklich zu bemerken.

7) Zugleich bestimme Ich, daß das unbefugte Tragen der Nationalkokarde, des National-Militairabzeichens, oder des Landwehrkreuzes eben so bestraft werden soll, wie das unbefugte Tragen von Orden und Ehrenzeichen.

Ich trage Ihnen auf, diese Bestimmungen zur Allgemeinen Kenntniß zu bringen.

Potsdam, den 13ten Oktober 1824.

Friedrich Wilhelm.

An
die Staatsminister v. Kircheisen und v. Hake.

wi cywilnemu podległych osób woyskowych, dopełniać postanowienia ad 1. i razem wyrokować wyraźnie utratę kokardy narodowéy w przypadkach, gdzie utrata narodowego znaku woyskowego według postanowienia ad 1. ma mieysce, lub gdzie utrata kokardy w wydanych w téy mierze urządzeniach iest przepisana.

4) Z nadaniem na nowo znaków woyskowych osobie woyskowéy uznać zarazem należy przeniesienie do 2giéy klassy i utratę prawa noszenia w stanie cywilnym kokardy narodowéy za uchylone; również z powtórném nadaniem kokardy narodowéy osobie cywilnéy, która w stanie woyskowym znaki woyskowe utraciła, uważać należy onych utratę iako i przeniesienie do 2giéy klassy, za uchylone.

5) Gdy według tego przeniesienie do 2giéy klassy stanu żołnierskiego zawsze iest połączone z utratą narodowego znaku woyskowego, którego odzyskanie tylko odemnie może być rozporządzoném; zaczém ustaie odtąd przepis ustawy względem kar woyskowych z d. 3. Sierpnia 1808., według którego przywrócenie do 1. klassy od dowódzców rozporządzoném być może.

6) Władze woyskowe winny w świadectwach uwolnienia ze służby tych, co narodowe znaki woyskowe (krzyże obrony kraiowéy) utracili i przed wyiściem z służby onych nieodzyskali, wyraźnie tę utratę wypisywać.

7) Postanawiam oraz, iż nieprawne noszenie kokardy narodowéy, narodowego znaku woyskowego, lub krzyża obrony kraiowéy podobnie ma być karaném, iak nieprawne noszenie orderów i ozdób honorowych.

Poruczam WPP. podanie tych postanowień do powszechnéy wiadomości.

Potsdam dnia 13. Października 1824.

FRYDERYK WILHELM.

Do
Ministrów Stanu UUr. Kircheisen i Hake.

(No. 895.) Allerhöchste Kabinetsorder vom 18ten Oktober 1824., über die, den im Zivildienst angestellten Landwehr-Offizieren obliegende, Verpflichtung, bei ihrer Verheirathung entweder der Zivil- oder Militair-Wittwenkasse beizutreten.

Die Berechtigung, welche den Landwehr-Offizieren durch die Kabinetsorder vom 7ten August 1813. ertheilt ist, bei der Verheirathung, der Offizier-Wittwenkasse beizutreten, kann zwar die, nachher ausgesprochene Verpflichtung der Zivilbeamten zum Beitritt bei der Allgemeinen Wittwenkasse, in Ansehung der, im Zivildienst angestellten Landwehr-Offiziere nicht aufheben, oder dahin beschränken, daß die Letzteren sich dadurch von aller Verpflichtung zum Beitritt bei einer der beiden Wittwenkassen für entbunden erachten dürfen; um indeß die, den Landwehr-Offizieren in der Kabinetsorder vom 7ten August 1813. ertheilte Begünstigung aufrecht zu erhalten, will Ich auf Ihren Bericht vom 19ten Mai c. nachgeben, daß den, im Zivildienst angestellten Landwehr-Offizieren freigestellt seyn soll, welcher von beiden Wittwenkassen sie beitreten wollen. Ich überlasse Ihnen, danach das Erforderliche anzuordnen. Was den, von Ihnen, dem Minister des Innern hierbei gemachten Antrag betrifft, die Zivil-Wittwenkasse durch Anerkennung des Pensionsrechts der, durch den Krieg entstehenden Wittwen von Landwehr-Offizieren, Unteroffizieren und Gemeinen, an den Staat vor möglichen Nachtheilen aus deren Aufnahme sicher zu stellen; so ist dieser Gegenstand bei dem neuen Pensionsreglement näher zu erörtern und zu Meiner Entscheidung zu bringen.

Berlin, den 18ten Oktober 1824.

Friedrich Wilhelm.

An
die Staatsminister v. Schuckmann und v. Hake.

(Nro. 895.) Naywyższy rozkaz gabinetowy z d. 18. Października 1824., tyczący się obowiązku Oficerów obrony kraiowéy, maiących posady cywilne, ażeby żoniąc się wkupowali swe żony do kassy cywilnéy lub woyskowéy.

Nadane Oficerom obrony kraiowéy rozkazem gabinetowym z d. 7. Sierpnia 1813. prawo zapisywania się przy ożonieniu do kassy wdów oficerskich, nie może wprawdzie postanowionego późniéy obowiązku urzędników cywilnych do zapisywania się w powszechnéy kassie wdów, pod względem Oficerów obrony kraiowéy, maiących posady cywilne, uchylić, lub tak dalece ograniczyć, iżby ostatni przezto uważać się mogli za uwolnionych od obowiązku przystąpienia do któréy z obu kass wdów; chcąc atoli utrzymać w swéy mocy udzielone Oficerom obrony kraiowéy w rozkazie gabinetowym d. 7. Sierpnia 1813. dobrodzieystwo, zezwalam na raport WPP. d. 19. Maia r. b., ażeby pomieszczonym w służbie cywilnéy Oficerom obrony kraiowéy wolno było, do któréy z obu kass wdów zechcą przystąpić. Zostawiam WPP. potrzebne w téy mierze rozporządzenie. Co się tyczy wniosku WPana, Ministra spraw wewnętrznych, ażeby przez uznanie prawa pobierania pensyi od Rządu ze strony owdowiałych skutkiem woyny żon po oficerach, podoficerach i gemeynach obrony kraiowéy, cywilną kassę wdów przeciw mogącym nastąpić uszczerbkom z ich przyięcia zabezpieczyć; przedmiot ten ma być przy nowym regulaminie pensyonowania bliżéy rozłuszczonym i do Moiéy decyzyi przełożonym.

Berlin dnia 18. Października 1824.

FRYDERYK WILHELM.

Do
Ministrów Stanu UUr. Schukmann i Hake.

(No. 896.) Allerhöchste Kabinetsorder vom 5ten November 1824., wegen Ernennung des Landtags-Marschall, Minister Grafen von Alvensleben und resp. Geheimen Staatsraths Niebuhr zu Mitgliedern des Staatsraths.

Den Landtags-Marschall, Minister Grafen von Alvensleben und den Geheimen Staatsrath Niebuhr, habe Ich zu Mitgliedern des Staatsraths ernannt, und mache Demselben solches mit dem Auftrage bekannt, deren Einführung bei Eröffnung der nächsten Sitzungen zu bewirken.

Berlin, den 5ten November 1824.

Friedrich Wilhelm.

An den Staatsrath.

(Nro. 896.) Naywyższy rozkaz gabinetowy z d. 5 Listopada 1824. względem mianowania Marszałka Seymowego, Ministra Hrabi Alvensleben i resp. Taynego Radzcy Stanu Niebuhr Członkami Rady Stanu.

Marszałka Seymowego Ministra Hrabię Alvensleben i Taynego Radzcę Stanu Niebuhr, mianowałem Członkami Rady Stanu, i uwiadomiam ią o tém z zaleceniem, ażeby ich przy otwarciu naybliższych posiedzeń installowała.

Berlin dnia 5. Listopada 1824.

FRYDERYK WILHELM.

Do Rady Stanu.

(No. 897.) Bekanntmachung des Geheimen Staatsministerii, über den Betrag der von den Zivilbeamten für ihre Frauen zu versichernden Wittwenpension. Vom 12ten November 1824.

Des Königs Majestät haben, durch eine unterm 31sten August d. J. an das Staatsministerium erlassene Allerhöchste Kabinetsorder, die in der früheren Allerhöchsten Kabinetsorder vom 17ten Juli 1816. (Gesetzsammlung No. 376.) ausgesprochene allgemeine Verpflichtung der Zivilbeamten, für ihre Frauen bei der Wittwenkasse eine Pension versichern zu lassen, dahin näher zu bestimmen geruhet, daß für die Zukunft diese Versicherung mindestens nach $\frac{1}{5}$ des Besoldungsbetrages geschehe, also bei 500 Rthlr. Einkommen mit 100 Rthlr., bei 2500 Rthlr. und darüber mit 500 Rthlr.

Diese Allerhöchste Bestimmung wird den Behörden und Beamten zur Nachachtung bekannt gemacht.

Berlin, den 12ten November 1824.

Geheimes Staats-Ministerium.

Frh. v. Altenstein. v. Kircheisen. Graf v. Bülow. v. Schuckmann. Graf v. Lottum. v. Klewitz. v. Hake.

(Nro. 897.) Obwieszczenie Taynego Ministeryi Stanu względem ilości pensyi wdowiéy przez urzędników cywilnych dla ich żon zapewniać się maiącéy. Z dnia 12. Listopada 1824.

N. Król raczył wydanym pod d. 31. Sierpnia r. b. do Ministeryum Stanu rozkazem gabinetowym, postanowiony w dawnieyszym rozkazie gabinetowym z d. 17. Lipca 1816. (Zbiór Praw No. 376.) powszechny obowiązek urzędników cywilnych, ażeby swym żonom pensyą w kasie wdów zapewniali, w ten sposób bliżéy zadeklarować: iż w przyszłości zapewnienie to naymniéy ma wynosić $\frac{1}{5}$ płacy pobieranéy, a zatém przy 500 Tal. dochodu 100 Tal., przy 2500 i wyżéy 500 Tal.

Do tego obwieszczaiącego się postanowienia władze i urzędnicy stosować się maią.

Berlin dnia 12. Listopada 1824.

Tayne Ministerium Stanu.

Baron Altenstein. Kircheisen. Hrabia Bülow. Schuckmann. Hrabia Lottum. Klewiz. Hake.